

FILOSOFIA DE LA VIDA

La conducta de la joventut, temps de la vida de l'home, en què aquest sent dintre llurs venes la circulació forta de la sang viva i pròspera, en què en llur pensament hi tenen cabuda totes les il·lusions, en el què llur cor té més tendència a tota classe d'afeccions, és la brúixula, és la norma, és l'argument sòlid, per a pronosticar el futur home del proper demà.

D'un jove sense coneixement, sense respecte, sens dubte, no cal esperar-ne sinó un home, que lluny d'ésser profitós, serà perjudicial a la família i a la societat, puix que és cert, que sense coneixement i respecte no pot haver-hi amor i sense aquest no existeix l'eficàcia possible. Quan es coneix una persona o cosa, quan s'aprècia la seva vàlua, neix en nosaltres el respecte i a mesura que va augmentant aquest coneixement, creix també el respecte fins a convertir-se aquest en amor i, digueu-me, de què no és possible aquest? Poden ésser grans els obstacles, poden ésser grosses les contrarietats, que quan l'amor existeix, que quan la verdadera estimació és el motiu principal que ens impulsa a la consecució de la persona o cosa estimada, no planyent-hi els sacrificis i posant en pràctica tot quant està al nostre abast, fem que els més grans obstacles s'esvaeixin i s'enruni la més gegantina muntanya de les contrarietats.

Una prova ben palesa la tenim en els Esplais: perquè els coneixem i respectem, estimem als Esplais, i perquè els estimem hem posat tot el nostre esforç i tota la nostra voluntat per a obtenir els èxits evidents en el seu fi secundari: esports i cultura, i pel mateix coneixement, respecte i estimació tant de l'entitat com de nosaltres mateixos obtindrem el fi principal: ressorgiment de la joventut, ara, i després del poble de Castelló. Quin horitzó és aquest del ressorgiment de la joventut, per a què nosaltres amb la força de la nostra voluntat i de les nostres obres dirigim la nau de les nostres il·lusions i dels nostres afectes envers ell! Quin fonament més segur, quin argument més concloent per a dir que el jovent d'avui dia, serà l'home vertader i profitós del demà!

Quin no seria el pervindre de Castelló si en tots i cada un dels esplaistes, fos aquest el que motivés els batecs del seu cor i predominés en les seves reflexions de la seva pensa! Esplaistes, aquest és un fi, que pel noble i lloable és molt costós, però no defallim, tenim els Esplais que ens dirigeixen i amb la fermesa de la nostra voluntat i amb aquesta il·lusió predominant, destruint tot impediment, ho obtindrem amb satisfacció nostra i orgull del poble de Castelló.